

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15912/2024
21.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Радовановић адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Одељење у Нишу и ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Топлица“ Куршумлија, ради утврђења права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3707/2023 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 21.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3707/2023 од 25.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3707/2023 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 465/22 од 05.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужила има право службености пролаза колима и пешице преко послужне парцеле туженог кат. парц. ... КО ..., у мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке, а у корист парцеле тужиле број ... КО ... - Град као повласног добра, што су тужени дужни да признају и тужилци омогуће коришћење овог права. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3707/2023 од 25.01.2024. године, одбијене су као неосноване жалба тужиле и жалба тужене Републике Србије и наведена првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. У ревизији се позива на члан 404. Закона о парничном поступку и предлаже да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној ради разматрања правних питања у интересу грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Захтев за накнаду трошкова поступка представља споредно потраживање чија оправданост је условљена околностима везаним за конкретну парницу, те према разлогу покретања и вођења судског поступка различита може бити у сваком поједином случају, па из овог разлога не може бити предмет оцене у смислу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић